

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge-שאלה- question- answer-תירוץ! proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא מציעא-הבית והעליה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קטגורי
הבית והעלייה של שנים שנפלו, שניהם חולקין בעצים ובאבנים ובעפר, ורואין אלו אבנים העשויות להשתבר.												קטג: ג
אם היה אחד מהן מכיר מקצת אבניו - נוטלן, ועולות לו מן החשבון.												קטג: ג
מדקתני רואין - מכלל דאיכא למיקם עלייהו אי בחבטא נפיל אי בחבטא נפיל.												קטג: ג
אי הכי, רישא אמאי חולקין? נחזי, אי בחבטא נפיל - עלייתא איתבור, אי בחבטא נפיל - תתייתא איתבור.												קטג: ג
לא צריכא, דנפיל בליליא.												קטג: ג
ולחזינהו בצפרא												קטג: ג
דפנינהו.												קטג: ג
וליחזי מאן פנינהו ולשייליה?												קטג: ג
דפנינהו בני רשות הרבים ואולו לעלמא.												קטג: ג
וליחזי ברשות דמאן יתבן, וליהוי אידך המוציא מחבירו עליו הראיה.												קטג: ג
לא צריכא, דייבתן בחצר דתרווייהו. אי נמי: ברשות הרבים.												קטג: ג
ואיבעית אימא: שותפין בכי האי גונא לא קפדי אהדדי.												קטג: ג
אם היה אחד מהן מכיר כו'.												קטג: ג
והלה מה טוען?												קטג: ג
אי דקאמר אין												קטג: ג
פשיטא												קטג: ג
ואי לא אמר אין												קטג: ג
למה נוטל?												קטג: ג
אלא, דאמר ליה: איני יודע.												קטג: ג
לימא תהוי תיובתא דרב נחמן												קטג: ג
מנה לי בידך והלה אומר איני יודע, רב הונא ורב יהודה אמרי: חייב יהודה.												קטג: ג
פסור.												קטג: ג
כגון שיש עסק שבועה ביניהן												קטג: ג
הכא נמי כגון שיש עסק שבועה ביניהן.												קטג: ג
היכי דמי עסק שבועה?												קטג: ג
כדרבא.												קטג: ג
מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי אלא חמשים והשאר איני יודע, מתוך שאינו יכול לישבע - ישלם.												קטג: ג
ועולות לו מן החשבון.												קטג: ג

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-הבית והעליה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לפי חשבון שבורות. אלמא, כיון דאמר איני יודע - ריע טפי.	סבר רבא למימר:											קטז:
אדרבה, הא ריע טפי. מדהני ידע, טפי לא ידע - תו לית ליה, ואידך כולהו - דהיאך נינהו.	אמר ליה אביי:										¿	קטז:
לפי חשבון שלימות.	אלא אמר אביי:											קטז:
אי הכי מאי קמהני ליה?											¿	קטז:
למלבנא רווחא, אי נמי טינא דמעבדא.											!	קטז:
הבית והעלייה, נפחתה העלייה ואין בעל הבית רוצה לתקן - הרי בעל העלייה יורד ודר למטה, עד שיתקן לו את העלייה.	[ת"ק]										◆	קטז:
התחתון נותן את התקרה, והעליון את המעובה.	רבי יוסי:										◆	קטז:
נפחתה, בכמה?											^	קטז:
ברובה	רב:										◆	קטז:
בארבעה.	שמואל:										◆	קטז:
ברובה, אבל בארבעה - לא, אדם דר חציו למטה וחציו למעלה.	רב:										■	קטז:
בארבעה, אין אדם דר חציו למטה וחציו למעלה.	שמואל:										■	קטז:
היכי דמי?											^	קטז:
אי דאמר עלייה זו											!	קטז:
אודא.											¿	קטז:
אלא דאמר ליה עלייה סתם											!	קטז:
לוגר ליה אחרית?											¿	קטז:
לא צריכא, דאמר ליה עלייה זו שאני משכיר לך, כי סלקא - סליק בהדה, וכי נחית - חות בהדה.	רבא:										!	קטז:
אי הכי, מאי למימרא?											¿	קטז:
דאמר ליה עלייה זו שעל גבי בית זה אני משכיר לך, דהא שעביד בית לעלייה.	אלא אמר רב אשי:										!	קטז:
מעשה באחד שאמר לחבירו דלית שעל גבי פרסק זה אני מוכר לך, ונעקר הפרסק, ובא מעשה לפני רבי חייא	וכי הא דאמר רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק:										○	קטז:
חייב אתה להעמיד לו פרסק, כל זמן שהדלית קיימא.	ואמר: [רבי חייא]										■	קטז:
כשהוא דר, לבדו הוא דר כדמעיקרא, או דלמא שניהם דרין? דאמר ליה: אדעתא לאפקינן - לא אגרי לך.	בעי רבי אבא בר ממל:										^	קטז:
אם תמצא לומר שניהם דרין בו, כשהוא משתמש - דרך פתחים משתמש או דרך גגין משתמש? מי אמר: כדמעיקרא, מה מעיקרא - דרך גגין, השתא נמי - דרך גגין. או דלמא מצי אמר ליה: עלייה - קבילי עלאי, עלייה וירידה - לא קבילי עלאי.											^	קטז:
אם תמצא לומר, מצי אמר ליה: עלייה וירידה לא קבילי עלאי, שתי עליות זו על גב זו מהו? איפחית עליונה - נחית ודר בתחתונה, איפחית תחתונה מהו למיסלק לגמרי בעליונה? מי אמרינן, דאמר ליה: שם עלייה קבילית עלך, או דלמא: חד עלייה - קביל עליה, שתי עליות - לא קביל עליה?											^	קטז:
תיקו.											■	קטז:
התחתון נותן את התקרה כו'.	רבי יוסי:										■	קטז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-הבית והעליה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק
מאי תקרה?												קז.
קנים וסנאין	רבי יוסי בר חנינא:										!	קז.
לוחים.	סטיני אמר רבי שמעון בן לקיש:										!	קז.
ולא פליגי, מר כי אתריה ומר כי אתריה.											■	קז.
הנהו בי תרי דהוו דיירי, חד עילאי וחד תתאי. איפחית מעזיבה. כי משי מיא עילאי - אזלי ומזקי לתתאי.											○	קז.
העליון מתקן	רבי חייה בר אבא:										◆ ■	קז.
התחתון מתקן.	רבי אלעי משום רבי חייה ברבי יוסי:										◆ ■	קז.
וסימן (בראשית ל"ט) ויוסף הורד מצרימה.												קז.
לימא רבי חייה בר אבא ורבי אלעי בפלוגתא דרבי יוסי ורבנן קמיפלגי:											■	קז.
למאן דאמר העליון מתקן - קסבר: על המזיק להרחיק את עצמו מן הניזק	[רבנן]										■ ■	קז.
ומאן דאמר תחתון מתקן - קסבר: על הניזק להרחיק את עצמו מן המזיק.	[רבי יוסי]										■ ■	קז.
ותיסברא רבי יוסי ורבנן לענין נזקין פליגי? והא איפכא שמעינן להו											?	קז.
מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמש אמה ובחרוב ובשקמה - חמשים אמה, בין מלמעלה בין מן הצד. אם הבור קדם - קוצץ ונותן דמים, אם האילן קדם - לא יקוצץ. ספק זה קדם ספק זה קדם - לא יקוצץ.	דתנן: [רבנן]										◆ ■ ?	קז.
אף על פי שהבור קודמת לאילן - לא יקוצץ, שזה חופר בתוך שלו, וזה נוטע בתוך שלו.	רבי יוסי:										◆ ■ ?	קז.
אלמא, רבי יוסי סבר: על הניזק להרחיק את עצמו, ורבנן סברי: על המזיק להרחיק את עצמו.											?	קז.
אלא, אי איכא למימר פליגי - בפלוגתא דרבי יוסי ורבנן דהתם קמיפלגי.											■	קז.
ורבי יוסי ורבנן דהכא במאי פליגי											^	קז.
בחזוק תקרה קמיפלגי.											!	קז.
מעזיבה אחזוקי תקרה הוא, ואחזוקי תקרה על התחתון בעי לאחזוקי.	רבנן סברי:										◆ !	קז.
מעזיבה אשוויי גומות הוא, ואשוויי גומות על העליון לאשוויי.	ורבי יוסי סבר:										◆ !	קז.
איני?											?	קז.
כי הוינא בי רב כהנא הוה אמרינן: מודה רבי יוסי בגירי דיליה	והאמר רב אשי:										■ ?	קז.
דפסקי מיא והדר נפלי.											!	קז.
הבית והעלייה של שנים שנפלו, אמר בעל העלייה לבעל הבית לבנות והוא אינו רוצה לבנות - הרי בעל העלייה בונה את הבית ודר בתוכה, עד שיתן לו את יציאותיו.	[ת"ק]										◆ ■	קז.
אף זה דר בתוך של חבריו, צריך להעלות לו שכר. אלא, בעל העלייה בונה את הבית ואת העלייה, מקרה את העליונה ויושב בבית עד שיתן לו את יציאותיו.	רבי יהודה:										◆ ■	קז.
בשלשה מקומות שנה לנו רבי יהודה אסור לאדם שיהנה מממון חבריו	רבי יוחנן:										■	קז:
חדא - הא דתנן.											■	קז:
איך מה היא											^	קז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-הבית והעליה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק
הנותן צמר לצבע לצבוע לו אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום, רבי מאיר אומר: נותן לו דמי צמרו	דתנן: [רבי מאיר]	◆	■	!								קז:
אם השבח יותר על ההוצאה - נותן לו היציאה ואם ההוצאה יתירה על השבח - נותן לו את השבח.	רבי יהודה:	◆	■	!								קז:
ואידך מאי היא								^				קז:
מי שפרע מקצת חובו והשליש את שטריו, ואמר לו: אם אין אני נותן לך מכאן ועד זמן פלוני - תן לו שטריו. הגיע זמן ולא נתן, רבי יוסי אומר: יתן	דתנן: [רבי יוסי]	◆	■	!								קז:
לא יתן.	רבי יהודה:	◆	■	!								קז:
אמאי? .								⚡				קז:
דלמא עד כאן לא קאמר רבי יהודה הכא - אלא משום דאיכא שחרוריתא								⚡				קז:
אי נמי לצבוע לו אדום וצבעו שחור - משום דקא משנה								⚡				קז:
כל המשנה ידו על התחתונה.	והתנן:							⚡				קז:
ומי שפרע מקצת חובו נמי, הוי אסמכתא, ושמעין ליה לרבי יהודה דאמר לא קני.								⚡				קז:
תחתון הבא לשנות בגויל - שומעין לו, בגזית - אין שומעין לו, בכפיסין - שומעין לו, בלבנים - אין שומעין לו. לסכך בארזים - שומעין לו, בשקמים - אין שומעין לו. למעט בחלונות - שומעין לו, להרבות בחלונות - אין שומעין לו, להגביה - אין שומעין לו, למעט - שומעין לו.	רב אחא בר אדא משמיה דעולא:										■	קז:
עליון שבא לשנות בגזית - שומעין לו, בגויל - אין שומעין לו, בכפיסין - אין שומעין לו, בלבנים - שומעין לו, בארזים - אין שומעין לו, בשקמה - שומעין לו. לרבות בחלונות - שומעין לו, למעט בחלונות - אין שומעין לו, להגביה - אין שומעין לו, למעט - שומעין לו.	[רב אחא בר אדא משמיה דעולא]										■	קז:
אין לו לזה ולא לזה, מאי?											^	קז:
תחתון נוטל שני חלקים, והעליון שלישי.	תניא, רבי נתן:										◆	קז:
תחתון נוטל שלשה חלקים, והעליון נוטל רביע.	אחרים:										◆	קז:
נקוט דרבי נתן בידך, דדיינא הוא ונחית לעומקא דדינא.	רבה:										■	קז:
כמה מפסיד עלייה בבית - תילתא, הלכך אית ליה תילתא.	קא סבר: [רבי נתן]										■	קז:
וכן בית הבד שהוא בנוי בסלע, וגינה אחת על גביו ונפחת - הרי בעל הגינה יורד וזורע למטה, עד שיעשה לבית בדו כיפין.											■	קז:
הכותל והאילן שנפלו לרשות הרבים והזיקו - פטור מלשלם.											■	קז:
נתנו לו זמן לקוץ את האילן ולסתור את הכותל ונפלו, בתוך הזמן - פטור, לאחר הזמן - חייב.											■	קז:
מי שהיה כותל סמוך לגינת חבירו ונפל, ואמר לו: פנה אבניך, ואמר לו: הגיעוך - אין שומעין לו.											■	קז:
משקבל עליו, אמר לו: הילך את יציאותיך, ואני אטול את שלי - אין שומעין לו.											■	קית.
השוכר את הפועל לעשות עמו בתבן ובקש, ואמר לו: תן לי שכרי, ואמר לו: טול מה שעשית בשכרך - אין שומעין לו.											■	קית.
משקבל עליו, ואמר לו: הילך שכרך ואני אטול את שלי - אין שומעין לו.											■	קית.
נפחתה [בכמה]											^	קית.
ברובה	רב:										◆	קית.
בארבע.	שמואל:										◆	קית.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-הבית והעליה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ברובה, אבל בארבע - אדם זורע חציו למטה וחציו למעלה.	רב:										■		קיה.
בארבע, אין אדם זורע חציו למטה וחציו למעלה.	שמואל:										■		קיה.
וצריכא, דאי אשמועינן דירה - בהא קאמר שמואל, משום דלא עבידי אינשי דיירי פורתא הכא ופורתא הכא, אבל לענין זריעה - עבידי אינשי דזרעי הכא פורתא והכא פורתא, אימא מודה ליה לרב. ואי איתמר בהך - בהך קאמר רב, אבל בהא - אימא מודה ליה לשמואל, צריכא.											■	◊	קיה.
נתנו לו זמן.												■	< קיה.
וכמה זמן בית דין?												^	קיה.
שלשים יום.	רבי יוחנן:											!	◊ קיה.
מי שהיה כותלו כו'.												■	< קיה.
הילך יציאותיך	הא מדקתני סיפא:											?	קיה.
מכלל דפנינהו עסקינן												■	קיה.
טעמא - דפנינהו, הא לא פנינהו - לא. אמאי? ותקנה ליה שדהו												?	◊ קיה.
חצירו של אדם קונה לו שלא מדעתו	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:											■	◊ קיה.
הני מילי - היכא דקא מיכוין לאקנויי ליה, אבל הכא - אישתמוטי הוא דקא מישתמיט ליה.												!	◊ קיה.
השוכר לעשות עמו בתבן כו'.												■	< קיה.
וצריכא, דאי אשמועינן להך קמייטא, דכי קאמר ליה הגיעוך אין שומעין לו - משום דלית אגרא גביה, אבל הכא דאית ליה אגרא גביה - אימא שומעין לו. דאמרי אינשי: ממרי רשותיך - פארי אפרע. ואי אשמועינן הכא - הכא שמשקבל עליו אין שומעין לו - משום דאית ליה אגרא גביה, אבל הכא דלית ליה אגרא גביה - אימא שומעין לו, צריכא.												■	◊ קיה.
אין שומעין לו.												■	< קיה.
שומעין לן	והתניא:											■	◊ קיה.
לא קשיא, כאן - בשלו, כאן - בשל חבירו.	רב נחמן:											!	◊ קיה.
בשלו מאי טעמא - דאמר ליה: אגרא עלך, בשל חבירו נמי שכרו עליו	רבא לרב נחמן:											?	קיה.
השוכר את הפועל לעשות בשלו והראהו בשל חבירו - נותן לו שכרו משלם, וחוזר ונוטל מבעל הבית מה שההנה אותו.	דתניא:											■	קיה.
לא קשיא כאן - בשלו, כאן - בשל הפקר.	אלא אמר רב נחמן:											!	◊ קיה.
מציאת פועל - לעצמו, אימתי - בזמן שאמר לו בעל הבית נכש עמי היום, או עזור עמי היום. אבל אם אמר לו עשה עמי מלאכה היום - מציאתו לבעל הבית.	איתיביה רבא לרב נחמן:											■	◊ קיה.
לא קשיא כאן - בהגבהה, כאן - בהבטה.	אלא אמר רב נחמן:											!	◊ קיה.
הבטה בהפקר תנאי היא.	רבה:											■	◊ קיה.
שומרי ספיחי שביעית נוטלין שכרן מתרומת הלשכה	דתנן: [רבנן]	◆	■	■									◊ קיה.
הרוצה מתנדב הוא, ושומר הנם.	רבי יוסי:	◆	■	■									◊ קיה.
אתה אומר כן - אין באין משל צבור	אמרו לו: [רבנן]	■	■										◊ קיה.
מאי לאו בהא קמיפלגי:	[רבה]	◆	■										◊ קיה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא מציעא-הבית והעליה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הבטה בהפקר קני, ואי יהיבי ליה אגרא - אין, ואי לא - לא.	דתנא קמא סבר:	◆	■	■	■							◊	קיה.
הבטה בהפקר לא קני, וכי אזלי צבור ומייתי - השתא הוא דקא זכי ביה.	רבי יוסי סבר:	◆	■	■	■							◊	קיה.
ומה אתה אומר - הכי קאמרי ליה: מדברין לדברינא אין עומר ושתי לחם באין משל צבור.	[רבנן]	■	■	■									קיה.
לא, דכולי עלמא הבטה בהפקר קני, והכא - חיישינן שמא לא ימסרם יפה יפה קמיפלגי:	רבא:		◆	■								◊	קיה.
יהבינן ליה אגרא, ואי לא חיישינן שמא לא ימסרם יפה יפה.	דרבנן סברי:		◆	■								◊	קיה.
לא חיישינן שמא לא ימסרם יפה יפה.	רבי יוסי סבר:		◆	■								◊	קיה.
ומה אתה אומר - הכי קאמרי ליה: מדברין לדברינא, דחיישינן שמא לא ימסרם יפה יפה - אין עומר ושתי לחם באין משל צבור.	[רבנן]		■	■								◊	קיה.
דכולי עלמא הבטה בהפקר לא קני, והכא בחיישינן לבעלי זרועות קמיפלגי:	איכא דאמרי, רבא:		◆	■								◊	קיה.
דתקינן רבנן למיתב ליה ארבע זוזי, כי היכי דלישמעי בעלי זרועות וליפרשו מינייהו.	דתנא קמא סבר:		◆	■								◊	קיה.
לא תקינו	רבי יוסי סבר:		◆	■								◊	קיה.
ומה אתה אומר - הכי קאמרי ליה: מדברין לדברינא אין באין משל צבור.			■	■								◊	קיה:
חוששין לבעלי זרועות איכא בינייהו.	וכן כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:		■									◊	קיה:
המוציא זבל לרשות הרבים, המוציא - מוציא והמזבל - מזבל.												■	קיה:
אין שורין טיט ברשות הרבים, ואין לובנים לבנים. אבל גובלין טיט ברשות הרבים, אבל לא לבנים.												■	קיה:
הבונה ברשות הרבים - המביא אבנים מביא, והבונה בונה. ואם הזיק - משלם מה שהזיק.	[ת"ק]											◆	קיה:
אף מתקן הוא את מלאכתו לפני שלשים יום.	רבן שמעון בן גמליאל:											◆	קיה:
לימא מתניתין דלא כרבי יהודה												¿	קיה:
בשעת הוצאת זבלים אדם מוציא זבלו לרשות הרבים, וצוּבְרו כָּל שְׁלִישִׁים יוֹם, כְּדִי שִׁיחַ נִישׁוּף בְּרִגְלֵי אָדָם וּבְרִגְלֵי בַהֲמָה, שֶׁעַל מִנְת כֵּן הִנְחִיל יְהוֹשֻׁעַ לְיִשְׂרָאֵל אֶת הָאָרֶץ.	דתניא: רבי יהודה:											¿	קיה:
אפילו תימא רבי יהודה, מודה רבי יהודה שאם הזיק - חייב לשלם.												!	קיה:
מודה רבי יהודה בנר חנוכה שהוא פטור, מפני שהוא עושה ברשות.	והתנן: [רבי יהודה]											¿	קיה:
מאי לאו - רשות דבית דין?												¿	קיה:
לא, רשות דמצוה.												!	קיה:
כל אלו שאמרו מותרין לקלקל ברשות הרבים, אם הזיק - חייב לשלם	והתניא: [ת"ק]											¿	קיה:
פטור	רבי יהודה:											¿	קיה:
אלא מחוורתא, מתניתין דלא כרבי יהודה.												■	קיה:
רבי יהודה ורבן שמעון בן גמליאל ורבי שמעון כולהו סבירא להו: כל מקום שנתנו לו חכמים רשות והזיק - פטור.	אביי:											■	קיה:
רבי יהודה - הא דאמרן.												■	קיה:
רבן שמעון בן גמליאל												■	קיה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-הבית והעליה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אף מתקן הוא את מלאכתו לפני שלשים יום.	דתנן: רבן שמעון בן גמליאל											◊	קיה:
רבי שמעון												■	קיה:
היה מעמידו בעלייה - צריך שיהא תחתיו מעויבה שלשה טפחים, ובכירה - טפח, ואם הויק - משלם מה שהויק.	דתנן: [ת"ק]											◊	קיה:
לא אמרו כל השעורים הללו אלא שאם הויק פטור משלם.	רבי שמעון:											◊	קיה:
החצב שמסר לסתת - הסתת חייב, הסתת שמסר להמר - החמר חייב, החמר שמסר לכתף - הכתף חייב, הכתף שמסר לבנאי - הבנאי חייב, הבנאי שמסר לאדריכל - אדריכל חייב. ואם הניח אבן על הדימוס והזיקה - כולן חייבין לשלם.	תנו רבנן:											◊	קיה:
אחרון חייב וכולן פטורים	והתניא:											■	קיה:
לא קשיא: כאן - בשכירות, כאן - בקבלנות.												!	קיה:
שתי גנות זו על גב זו והירק בינתים, רבי מאיר אומר: של עליון	[רבי מאיר]											◊	קיה:
של תחתון.	רבי יהודה:											◊	קיה:
אם ירצה העליון ליקח את עפרו - אין כאן ירק	אמר רבי מאיר:											◊	קיה:
אם ירצה התחתון למלאות את גנתו - אין כאן ירק	אמר רבי יהודה:											◊	קיה:
מאחר ששניהן יכולין למחות זה על זה - רואין מהיכן ירק זה חי.	אמר רבי מאיר:											◊	קיה:
כל שהעליון יכול לפשוט את ידו וליטול - הרי הוא שלו, והשאר של תחתון.	רבי שמעון:											◊	קיה:
בעיקרו - כולי עלמא לא פליגי דעליון הוי, כי פליגי - בנופו.	רבי:											◊	קיה:
שדי נופו בתר עיקרו	רבי מאיר סבר:											◊	קיה:
לא אמרינן שדי נופו בתר עיקרו.	רבי יהודה סבר:											◊	קיה:
ותניא נמי גבי מקח וממכר כי האי גוונא												■	קיה:
היוצא מן הגזע ומן השרשין - הרי אלו של בעל הקרקע, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]											◊	קיה:
מן הגזע - של בעל האילן, ומן השרשין - של בעל הקרקע.	רבי יהודה:											◊	קיה:
ותנן נמי גבי ערלה כי האי גוונא:												■	קיה:
אילן היוצא מן הגזע ומן השרשין - חייב בערלה, דברי רבי מאיר.	[תנן: רבי מאיר]											◊	קיה:
מן הגזע - פטור, מן השרשין - חייב.	רבי יהודה:											◊	קיה:
וצריכי, דאי אשמועינן קמייתא - בהא קאמר רבי יהודה, משום דממונא. אבל גבי ערלה דאיסורא - אימא מודי ליה לרבי מאיר. ואי איתמר בהא - בהא קאמר רבי מאיר, אבל בההיא אימא מודי ליה לרבי יהודה - צריכי.												◊	קיה:
כל שהעליון יכול לפשוט וכו'.	רבי שמעון:											■	קיה:
ובלבד שלא יאנס.	אמרי דבי רבי ינאי:											◊	קיה:
מגיע לנופו ואין מגיע לעיקרו, מגיע לעיקרו ואין מגיע לנופו, מאי?	בעי רב ענן ואיתימא רבי ירמיה:											◊	קיה:
תיקו.												■	קיה:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-הבית והעליה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
הלכה כרבי שמעון.	אפרים ספרא תלמידו של ריש לקיש משום ריש לקיש:											◊	ק.ט.
אמרו קמיה דשבור מלכא												○	ק.ט.
אמר להו: אפריון נמטייה לרבי שמעון.												○	ק.ט.
הדרן עלך הבית והעלייה וסליקא לה מסכת בבא מציעא												◊	

<p>central point for summary and review - הנקודה מרכזית לסיכום והזרה</p> <p>insertion of an earlier segment - מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>disputants-חולקים</p> <p>story-מעשה</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--	--

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator																					
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
השותפין שרצו לעשות מחיצה בחצר - בונין את הכותל באמצע.																							ב. מ
מקום שנהגו לבנות גויל, גזית, כפיסין, לבינין - בונין, הכל כמנהג המדינה.																							ב. ב
גויל - זה נותן ג' טפחים וזה נותן ג' טפחים																							ב. ב
בגזית - זה נותן טפחיים ומחצה וזה נותן טפחיים ומחצה																							ב. ב
בכפיסין - זה נותן טפחיים וזה נותן טפחיים																							ב. ב
בלבינין - זה נותן טפח ומחצה וזה נותן טפח ומחצה.																							ב. ב
לפיכך, אם נפל הכותל - המקום והאבנים של שניהם.																							ב. ב
וכן בגינה, מקום שנהגו לגדור - מחייבין אותו																							ב. ב
אבל בבקעה, מקום שנהגו שלא לגדור - אין מחייבין אותו, אלא אם רצה, כונס לתוך שלו ובונה ועושה חזית מבחוץ.																							ב. ב
לפיכך, אם נפל הכותל - המקום והאבנים שלו.																							ב. ב
אם עשו מדעת שניהם - בונין את הכותל באמצע ועושין חזית מכאן ומכאן.																							ב. ב
לפיכך, אם נפל הכותל - המקום והאבנים של שניהם.																							ב. ב
סברוה מאי מחיצה? גודא,																							ב. ב
מחיצת הכרם שנפרצה - אומר לו גדור, חזרה ונפרצה - אומר לו גדור, נתיאש הימנה ולא גדרה - ה"ז קידש וחייב באחריות	כדתניא																						ב. ב
טעמא דרצו, הא לא רצו - אין מחייבין אותו, אלמא: היזק ראייה לאו שמיה היזק.																							ב. ב
ואימא: מחיצה - פלוגתא, כדכתיבי: (במדבר ל"א) ותהי מחצת העדה, וכיון דרצו - בונין את הכותל בעל כרחו, אלמא: היזק ראייה שמיה היזק																							ב. ב
אי הכי, האי שרצו לעשות מחיצה, שרצו לחצות מבעי ליה																							ב. ב
אלא מאי? גודא, בונין את הכותל, בונין אותו מבעי ליה																							ב. ב
אי תנא אותו, הוה אמינא במסיפס בעלמא, קמ"ל כותל.																							ב. ב
בונין את הכותל באמצע וכו'.																							ב. ב
פשיטא																							ב. ב
לא צריכא, דקדים חד ורצייה לחבריה, מהו דתימא מצי א"ל: כי איתרצאי לך - באוריא, בתשמישתא לא איתרצאי לך, קמ"ל.																							ב. ב
והיזק ראייה לאו שמיה היזק																							ב. ב
(סימן: גינה כותל כופין וחולקין חלונות דרב נחמן)																							ב. ב
וכן בגינה	ת"ש																						ב. ב
גינה שאני, כדר' אבא,																							ב. ב
אסור לאדם לעמוד בשדה חבירו בשעה שהיא עומדת בקמותיה.	דאמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב:																						ב. ב
והא וכן קתני																							ב. ב
אגויל וגזית.																							ב. ב

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כותל חצר שנפל - מחייבין אותו לבנות עד ד' אמות	ת"ש:										◊	ב.
נפל שאני.											!	ב.
ודקארי לה מאי קארי לה?											?	ב.
סיפא איצטריכא ליה: מד' אמות ולמעלה - אין מחייבין אותו.											!	ב.
כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר ש"מ: היוק ראייה שמיה היוק	ת"ש:										◊	ב.
הזיקא דרבים שאני.											!	ב.
ודיחיד לא?											?	ב.
אין חולקין את החצר עד שיהא בה ד' אמות לזה וד' אמות לזה	ת"ש:										◊	ב.
הא יש בה כדי לזה וכדי לזה - חולקין, מאי לאו בכותל											?	ב.
לא, במסיפס בעלמא.											!	ב.
החלונות, בין מלמעלה בין מלמטה ובין מכנגדן - ד' אמות	ת"ש:										◊	ב.
מלמעלן - כדי שלא יציץ ויראה, מלמטן - כדי שלא יעמוד ויראה, מכנגדן - כדי שלא יאפיל	ותני עלה:										?	ב.
הזיקא דבית שאני.											!	ב.
גג הסמוך לחצר חבירו - עושין לו מעקה גבוה ד' אמות	ת"ש דאמר רב נחמן אמר שמואל										◊	ב.
שאני התם, דאמר ליה בעל החצר לבעל הגג: לדידי קביעה לי תשמישי, לדידך לא קביעה לך תשמישתך, ולא ידענא בהי עינדא סליקא ואתית דאיצטנא מינך											!	ב.
סברוה מאי מחיצה? פלוגתא, דכתיב: (במדבר ל"א) ותהי מחצת העדה,	לישנא אחרנא אמרי לה:										■	ג.
וכיון דרצו - בונין את הכותל בעל כורחן, אלמא: היוק ראייה שמיה היוק.											◊	ג.
אימא: מאי מחיצה? גודא,											?	ג.
מחיצת הכרם שנפרצה - אומר לו גדור, נפרצה - אומר לו גדור, נתיאש הימנה ולא גדרה - הרי זה קידש וחייב באחריותה	דתניא:										■	ג.
וטעמא דרצו, הא לא רצו - אין מחייבין אותו, אלמא: היוק ראייה לאו שמיה היוק											?	ג.
אי הכי, בונין את הכותל, בונין אותו מבעי ליה											!	ג.
אלא מאי? פלוגתא, אי הכי, שרצו לעשות מחיצה, שרצו לחצות מבעי ליה											?	ג.
כדאמרי אינשי: תא נעביד פלוגתא.											!	ג.
ואי היוק ראייה שמיה היוק, מאי איריא רצו? אפי' לא רצו נמי											?	ג.
משנתנו - כשאין בה דין חלוקה, והוא דרצו.	ר' אסי א"ר יוחנן:										!	ג.
מאי קמ"ל?											?	ג.
דכי לית ביה דין חלוקה כי רצו פליגי,											!	ג.
אימתי? בזמן שאין שניהם רוצים, אבל בזמן ששניהם רוצים - אפילו פחות מכאן חולקין	תנינא:										?	ג.
אי מהתם, הוה אמינא: אפילו פחות מכאן - במסיפס בעלמא, קמ"ל הכא כותל.											!	ג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
וליתני הא ולא ליתני הך		ז												
סיפא איצטריכא ליה: וכתבי הקדש, אע"פ ששניהם רוצים - לא יחלוקו.		!												
וכי רצו מאי הוי? ליהדר ביה	(ל"א):			ז										
בשקנו מידו כו'.	רב אסי א"ר יוחנן:			!										
אדאשמעינן בשאין בה דין חלוקה והוא דרצו, לישמעיןן ביש בה דין חלוקה ואע"ג דלא רצו				ז										
אי אשמעינן ביש בה דין חלוקה ואע"ג דלא רצו, הוה אמינא: שאין בה דין חלוקה אפילו רצו נמי לא, קמ"ל.				!										
ומי מצית אמרת הכי? והא קתני סיפא: אימתי? בזמן שאין שניהם רוצים, אבל בזמן ששניהם רוצים - יחלוקו מאי לאו אכותל				ז										
לא, אמסיפס בעלמא.				!										
ליתני האי ולא ליתני האי:				ז										
סיפא איצטריכא ליה: ובכתבי הקדש, אע"פ ששניהם רוצים - לא יחלוקו).				!										
משנתנו - כשאין בה דין חלוקה, והוא דרצו.	ר' אסי א"ר יוחנן:			■ !										<
במאי אוקימתא למתני? בשאין בה דין חלוקה, אי בשאין בה דין חלוקה, כי רצו מאי הוי? נהדרו בהן				ז										◇
שקנו מידן.	א"ר אסי א"ר יוחנן:			■ !										◇
וכי קנו מידן מאי הוי? קנין דברים בעלמא הוא				ז										
בשקנו מידן ברוחות.	[גמרא]			■ !										
כגון שהלך זה בתוך שלו והחזיק, וזה בתוך שלו והחזיק.	רב אשי:			■ !										
מקום שנהגו לבנות כו'.														■ <
גויל - אבני דלא משפיא														■
גזית - אבני דמשפיא, דכתיב: (מלכים א' ז') כל אלה אבנים יקרות כמדות גזית (וגו')														■
כפיסין - ארחי														■
לבינין - ליבני.														■
ממאי דגויל - אבני דלא משפיא נינהו, והאי טפה יתירא למורשא דקרנתא? דילמא פלגא דגזית הוא, והאי טפה יתירא לביני אורבי הוא, כדקאמרינן: כפיסין - ארחי, לבינין - ליבני, והאי טפה יתירא לביני אורבי? וליטעמיך, כפיסין - ארחי מנלן? אלא גמרא גמירי לה, גויל נמי אבני דלא משפיא - גמרא גמירי לה.	אמר ליה רבה בריה דרבא לרב אשי:			ז										
ממאי דהאי כפיסין - ארחי נינהו, והאי טפה יתירא לביני אורבי? דילמא מאי כפיסין - אבני דלא משפיינן, והאי טפה יתירא למורשא דקרנתא, כדקאמרינן: גויל - אבני דלא משפיינן, גזית - אבני דמשפיינן, והאי טפה יתירא למורשא דקרנתא	אמר ליה: [רב אשי]			!										
וליטעמיך, גויל - אבני דלא משפיינן מנלן? אלא גמרא גמירי לה, הכא נמי גמרא גמירי לה.	אמר ליה רב אחא, אמר ליה רב אחא בריה דרב אשי:			ז										
שמע מינה: כל ביני אורבי - טפה.	אביי													■
הני מילי בטינא, אבל בריכסא בעי טפי.	[גמרא]			◆ ■										
הני מילי בריכסא, אבל בטינא לא בעי כולי האי.	ואיכא דאמרי:			◆ ■										

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
למימרא, דבגזית כל ד' אמות גובה, אי הוי פותיא חמשא קאי, אי לא - לא קאי, והא אמה טרקסין דהואי גבוה תלתין אמהתא, ולא הוה פותיא אלא שית פושכי, וקם כיון דאיכא טפח יתירא קאי.											⚡	◇
ובמקדש שני מ"ט לא עבוד אמה טרקסין?											⚡	
כי קאי - בתלתין קאי, טפי לא קאי.											!	
ומנלן דהוה גבוה טפי?											⚡	
דכתיב: (חגי ב') גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון -											!	
בבנין	חד:רב ושמואל, ואמרי לה ר' יוחנן ור"א:										■	
בשנים	וחד:רב ושמואל, ואמרי לה ר' יוחנן ור"א:										■	
ואיתא להא ואיתא להא.											■	
וניעבדו תלתין אמין בבנין, ואידך נייעביד פרוכת											⚡	
כי קאי תלתין אמהתא נמי - אגב תקרה ומעזיבה הוה קאי, בלא תקרה ומעזיבה לא הוה קאי.											!	
וליעביד מה דאפשר בבנין, וליעביד אידך פרוכת											⚡	
גמירי: אי כולהו בבנין אי כולהו בפרוכת, אי כולהו בבנין - ממקדש, אי כולהו בפרוכת - ממשכן.	אביי										!	
הן וסידן, או דילמא הן בלא סידן?	איבעיא להו:										■	^
מסתברא הן וסידן, דאי ס"ד הן בלא סידן, ליתנייה לשיעוריה אלא לאו ש"מ: הן וסידן.	ר"נ בר יצחק:										■	⚡
לא, לעולם אימא לך: הן בלא סידן, וכיון דלא הוי טפח לא תני.	[גמרא]										■	
והא קתני: בלבינין - זה נותן טפח ומחצה וזה נותן טפח ומחצה											⚡	
התם חזי לאיצטרופי.											!	
הקורה שאמרו - רחבה כדי לקבל אריח, והאריח - חצי לכינה של ג' טפחים	ת"ש:										⚡	■
התם ברברבתא.											!	
דיקא נמי, דקתני: של שלשה טפחים, מכלל דאיכא זוטרא, ש"מ.											■	
לא ליסתור איניש בי כנישתא עד דבני בי כנישתא אחריתי.	רב חסדא:										■	
איכא דאמרי: משום פשיעותא, ואיכא דאמרי: משום צלויי.											■	◇
מאי בינייהו?											^	
איכא בינייהו, דאיכא דוכתא לצלויי.											!	
מרימר ומר זוטרא סתרי ובנו בי קייטא בסיתווא, ובנו בי סיתווא בקייטא.											○	
גבו זוזי ומחתי, מאי?	רבינא לרב אשי:										^	
דילמא מיתרמי להו פדיון שבויים ויהבי להו.	אמר ליה: [רב אשי]										!	
שריגי ליבני והדרי הודרי ומחתי כשורי, מאי?											^	

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
זמנין דמתרמי להו פדיון שבויים, מזבני ויהבי להו.	א"ל: [רב אשי]										!
א"ה, אפ"ל בנו נמי											?
דירתיה דאינשי לא מזבני.	אמר ליה: [רב אשי]										!
ולא אמרן אלא דלא חזי בה תיוהא, אבל חזי בה תיוהא - סתרי ובני											◊
כי הא דרב אשי חזא בה תיוהא בכנישתא דמתא מחסיא, סתריה ועייל לפורי' להתם, ולא אפקיה עד דמתקין ליה שפיכי.											○
ובבא בן בוטא היכי אסביה ליה עצה להורדוס למיסתריה לבית המקדש?											?
לא ליסתור אינשי בי כנישתא עד דבני בי כנישתא אחריתא	והאמר רב חסדא:										?
איבעית אימא: תיוהא חזא ביה											!
איבעית אימא: מלכותא שאני, דלא הדרא ביה,											!
אי אמר מלכותא עקרנא טורי, עקר טורי ולא הדר ביה.	דאמר שמואל:										■ ■
הורדוס עבדא דבית חשמונאי הוה, נתן עיניו באותה תינוקת. יומא חד שמע ההוא גברא בת קלא דאמר: כל עבדא דמריד השתא מצלח, קם קטלינהו וכוונהו מרותיה ושיירה לההיא ינוקתא. כי חזת ההיא ינוקתא דקא בעי למינסבה, סליקא לאיגרא ורמא קלא, אמרה: כל מאן דאתי ואמר מבית חשמונאי קאתינא - עבדא הוא, דלא אישתיירא מינייהו אלא ההיא ינוקתא, וההיא ינוקתא נפלה מאיגרא לארעא. טמנה שבע שנין בדובשא.											○ ◊
איכא דאמרי: בא עליה, איכא דאמרי: לא בא עליה.											■
דאמרי לה בא עליה, הא דטמנה - ליתוביה ליצריה ודאמרי לה לא בא עליה, האי דטמנה - כי היכי דנאמרו: בת מלך נסב.											■
מאן דריש (דברים י"ז) מקרב אחיך תשים עליך מלך? רבנן, קם קטלינהו וכוונהו רבנן, שבקיה לבבא בן בוטא למשקל עצה מניה.	אמר: [הורדוס]										○
אהדר ליה כלילא דיילי, נקרינהו לעיניה.											○
יומא חד אתא ותיב קמיה, אמר: חזי מר האי עבדא בישא מאי קא עביד	[הורדוס]										○
מאי אעביד ליה?	אמר ליה: [בבא]										○
נלטייה מך	א"ל: [הורדוס]										○
כתיב: (קהלת י') גם במדעך מלך אל תקלל.	אמר ליה, [בבא]										○
האי לאו מלך הוא	אמר ליה: [הורדוס]										○
וליהוי עשיר בעלמא, וכתיב: (קהלת י') ובהדרי משכבך אל תקלל עשיר, ולא יהא אלא נשיא, וכתיב: (שמות כ"ב) ונשיא בעמך לא תאור.	א"ל: [בבא]										○
בעושה מעשה עמך, והאי לאו עושה מעשה עמך	א"ל: [הורדוס]										○
מסתפינא מיניה.	א"ל: [בבא]										○
ליכא איניש דאזיל דלימא ליה, דאנא ואת יתיבנא.	א"ל: [הורדוס]										○
כתיב: (קהלת י') כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר.	א"ל, [בבא]										○
אנא הוא, אי הואי ידענא דזהרי רבנן כולי האי לא הוה קטילנא להו, השתא מאי תקנתיה דההוא גברא?	א"ל: [הורדוס]										○
הוא כבה אורו של עולם, דכתיב: (משלי ו') כי נר מצוה ותורה אור, ילך ויעסוק באורו של עולם, דכתיב: (ישעיהו ב') ונהרו אליו כל הגוים.	א"ל: [בבא]										○

<p>disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איכא דאמרי, הכי א"ל: הוא סימא עינו של עולם, דכתיב: (במדבר ט"ו) והיה אם מעיני העדה, ילך ויתעסק בעינו של עולם, דכתיב: (יחזקאל כ"ד) הנני מחלל את מקדשי גאון עוזכם מחמד עיניכם.												○	ד.
מספניא ממלכותא,	א"ל: [הורדוס]											○	ד.
שדר שליחא, וליזיל שתא וליעכב שתא ולהדר שתא, אדהכי והכי סתריה ליה ובנייה ליה.	א"ל: [בבא]											○	ד.
עבד הכי. שלחו ליה: אם לא סתרתה אל תסתר, ואם סתרתה אל תבני, ואם סתרתה ובנית, עבדי בישא בתר דעבדין מתמלכין, אם זיינד עלך ספרך כאן, לא רכא ולא בר רכא, הורדוס עבדא קלניא מתעביד.												○	ד.
מאי רכא?												^	ד.
מלכותא, דכתיב: (שמואל ב' ג') אנכי היום רך ומשוח מלך.												!	ד.
ואי בעית אימא, מהכא: (בראשית מ"ח) ויקראו לפניו אברך.												!	ד.
מי שלא ראה בנין הורדוס, לא ראה בנין נאה [מימין].	אמרי:											■	ד.
במאי בנייה?												^	ד.
באבני שישא ומרמרא.	רבה:											!	ד.
באבני כוחלא, שישא ומרמרא. אפיק שפה ועייל שפה, כי היכי דנקביל סידא.	איכא דאמרי:											!	ד.
סבר למשעייה בדחבא, אמרו ליה רבנן: שבקיה, דהכי שפיר טפי, דמיחזי כי אידוותא דימא.												○	ד.
ובבא בר בוטא היכי עבד הכי?												‡	ד.
מפני מה נענש דניאל? מפני שהשיא עצה לנבוכדנצר, שנאמר: (דניאל ד') להן מלכא מלכי ישפר עלך וחטאיך בצדקה פרוק ועויתך במיחון עניין הן תהוי ארכא לשלותך וגו', וכתביב: (דניאל ד') כולא מטא על נבוכדנצר מלכא וכתביב: ולקצת ירחיך תרי עשר וגו'.	והאמר רב יהודה אמר רב, ואיתימא ר' יהושע בן לוי:											‡	ד.
איבעית אימא: שאני עבדא, דאיחייב במצות.												!	ד.
ואיבעית אימא: שאני בית המקדש, דאי לא מלכות לא מתבני.												!	ד.
ודניאל מנלן דאייענש?												^	ד.
אילימא משום דכתיב: (אסתר ד') ותקרא אסתר להתך, ואמר רב: התך - זה דניאל,												!	ד.
הניחא למ"ד: שחטכוהו מגדולתו, אלא למ"ד: שכל דברי מלכות נחתכין על פיו, מאי איכא למימר?												‡	ד.
דשדיהו לגובא דארייוותא.												!	ד.
הכל כמנהג המדינה.												■	ד.
הכל לאתווי מאי?												^	ד.
לאתווי אתרא דנהיגי בהוצא ודפנא.												!	ד.
לפיכך, אם נפל הכותל - המקום והאבנים של שניהם.												■	ד.
פשיטא												‡	ד.
לא צריכא, דנפל לרשותא דחד מינייהו,												!	ד.
אי נמי דפנינהו חד לרשותא דידיה,												!	ד.
מהו דתימא: ניהוי אידך המוציא מחבירו עליו הראיה, קמ"ל.												! ■	ד.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא בתרא-השותפין	מימרא	מאן דאמר										
וכן בגינה, מקום שנהגו לגדור - מחייבין אותו.												◻
הא גופא קשיא, אמרת: וכן בגינה, מקום שנהגו לגדור - מחייבין אותו, הא סתמא - אין מחייבין אותו אימא סיפא: אבל בקעה, מקום שנהגו שלא לגדור - אין מחייבין אותו, הא סתמא - מחייבין אותו השתא סתם גינה אמרת לא, סתם בקעה מיבעיא?												⚡
ה"ק: וכן סתם גינה, ובמקום שנהגו לגדור בבקעה - מחייבין אותו.		אביי										!
אם כן, מאי אבלי?		אמר ליה רבא:										⚡
הכי קתני: וכן סתם גינה כמקום שנהגו לגדור דמי, ומחייבין אותו אבל סתם בקעה כמקום שלא נהגו דמי, ואין מחייבין אותו.		אלא אמר רבא:										◻
אלא אם רצה, כונס לתוך שלו ובונה ועושה חזית.												◻
מאי חזית?												^
אכפיה ליה לקרנא לבר.	רב הונא:											◻
ונעביד מלגין												⚡
עביד חבריה נמי מלבר, ואמר: דידי ודידיה הוא.												!
אי הכי, השתא נמי גיזו ליה חבריה, ואמר: דידי ודידיה הוא												⚡
גיזווא מידע ידיע.												!
מיכפא לקרנא מלגיו.	איכא דאמרי, אמר רב הונא:											◻
ונעבד מלבר												⚡
גיזו ליה חבריה, ואמר: דידי ודידיה הוא.												!
אי הכי, השתא נמי לייף ליה חבריה, ואמר: דידי ודידיה הוא												⚡
ליפופא מידע ידיע.												!
והא מבחוץ קתני?												⚡
קשיא.												⚡
נשעייה באמתא מלבר.	רבי יוחנן											◻
וניעבד מלגין												⚡
עביד חבריה מלבר, ואמר: דידי ודידיה הוא.												!
אי הכי, השתא נמי דקפיל ליה חבריה, ואמר: דידי ודידיה הוא												⚡
קילופא מידע ידיע.												!
הוצא - אמר רב נחמן: סינופי יריכי מלבר.	[רב נחמן]											◻
וניעבד מלגין												⚡
עביד נמי חבריה מלבר, ואמר: דידי ודידיה הוא.												!
אי הכי, השתא נמי גיזו ושדי ליה, ואמר: דידי ודידיה הוא												⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
משריק ליה טינא.												!	ד:
השתא נמי אתי חבריה וקליף ליה קילופא												ז	ד:
מידע ידיע.												!	ד:
הוצא לית ליה תקנתא אלא בשטרא.	אביי:											!	ד:
אבל אם עשו מדעת שניהם בונין את הכותל באמצע ועושין חזית מכאן ומכאן												■	ד:
לא יעשו לא זה ולא זה	אמר ליה רבא מפרזיקא לרב אשי:											ז	ד:
לא צריכא, דקדים חד מנייהו ועבד דידיה, ואי לא עביד חבריה - אמר: דידיה הוא.	א"ל [רב אשי]											!	ד:
ותנא, תקנתא לרמאי קמ"ל?												ז	ד:
ורישא לאו תקנתא לרמאי הוא?	א"ל: [רב אשי]											!	ד:
בשלמא רישא תנא דינא, ומשום דינא תנא תקנתא, אלא סיפא דינא קתני דקתני תקנתא?	א"ל [רבא מפרזיקא]											ז	ד:
הכא בהוצי עסקינן, לאפוקי מדאביי דאמר: הוצא לית ליה תקנתא אלא בשטרא, קמ"ל דבחזית סגיא.	רבינא:											!	ד:
המקיף את חבריו משלש רוחותיו, וגדר את הראשונה ואת השנייה ואת השלישית - אין מחייבין אותו	[ת"ק]											■	ד:
אם עמד וגדר את הרביעית - מגלגלין עליו את הכל.	רבי יוסי:											■	ד:
הלכה כר' יוסי, דאמר: אם עמד וגדר את הרביעית - מגלגלין עליו את הכל, ל"ש עמד ניקף, ל"ש עמד	אמר רב יהודה אמר שמואל:											■	ד:
הכל - לפי מה שגדר	איתמר, רב הונא:											■	ד:
הכל - לפי דמי קנים בזול.	חייא בר רב:											■	ד:
המקיף את חבריו משלש רוחותיו, וגדר את הראשונה ואת השנייה ואת השלישית - אין מחייבין אותו, הא רביעית - מחייבין אותו	תנן:											■	ד:
אם עמד וגדר את הרביעית - מגלגלין עליו את הכל	אימא סיפא, רבי יוסי:											■	ד:
בשלמא לרב הונא דאמר: הכל - לפי מה שגדר בה, היינו דאיכא בין ת"ק ורבי יוסי, ת"ק סבר: הכל - לפי דמי קנים בזול אין, ומה שגדר לא, ורבי יוסי סבר: הכל - לפי מה שגדר לא להיית בר רב דאמר: הכל - לפי דמי קנים בזול, מאי איכא בין ת"ק לר' יוסי? אי דמי קנים בזול לא קיהיב ליה, מאי קיהיב ליה?												ז	ד:
אגר נטירא איכא בינייהו,	אי בעית אימא:											!	ד:
אגר נטירא אין, דמי קנים בזול לא,	תנא קמא סבר:											!	ד:
דמי קנים בזול.	ורבי יוסי סבר:											!	ד:
ראשונה שניה ושלישית איכא בינייהו,	ואי בעית אימא:											!	ד:
רביעית הוא דיהיב ליה, אבל ראשונה שניה ושלישית - לא יהיב ליה,	ת"ק סבר:											!	ד:
ראשונה שנייה ושלישית נמי יהיב ליה.	ור' יוסי סבר:											!	ד:
מקיף וניקף איכא בינייהו,	איבעית אימא:											!	ד:
טעמא דעמד ניקף דמגלגלין עליו את הכל, אבל עמד מקיף - אינו נותן לו אלא דמי רביעית	דת"ק סובר:											!	ד:
ל"ש ניקף ול"ש מקיף, אם עמד וגדר - מגלגלין עליו את הכל.	ורבי יוסי סבר:											!	ד:

disputants-חולקים ◆ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מקיף וניקף איכא בינייהו,	לישנא אחרינא:											◆	ד:
אם גדר מקיף את הרביעית נמי יהיב ליה	ת"ק סבר:											◆	ד:
אם עמד ניקף וגדר את הרביעית הוא דיהיב ליה, דגלי דעתיה דניחא ליה, אבל אם גדר מקיף - לא יהיב ליה מידי.	ורבי יוסי סבר:											◆	ד:
רוניא, אקפיה רבינא מארבע רוחותיו. א"ל: הב לי כמה דגדרי, לא יהיב ליה. הב לי לפי קנים בוול, לא יהיב ליה. הב לי אגר נטירותא, לא יהיב ליה.												○ ◆	ה.
יומא חד הוה קא גדר דיקלי, אמר ליה לאריסיה: זיל שקול מניה קיבורא דאהיני. אזל לאתויי, רמא ביה קלא.												○	ה.
גלית דעתך דמינח ניחא לך, לא יהא אלא עיזא בעלמא, מי לא בעי נטירותא?	א"ל: [רבינא]											○	ה.
עיזא בעלמא לאכלויי בעיא.	א"ל: [רוניא]											○	ה.
ולא גברא בעית דמיכלי לה?	א"ל: [רבינא]											○	ה.
זיל פייסיה במאי דאיפייס, ואי לא, דאיננא לך דינא כר"ה אליבא דרבי יוסי.	אתא לקמיה דרבא, א"ל:											○	ה.
רוניא זבן ארעא אמיצרא דרבינא, סבר רבינא לסלוקי משום דינא דבר מצרא												○ ◆	ה.
אמרי אינשי: ארבעה לצלא, ארבעה לצלא.	א"ל רב ספרא בריה דרב ייבא לרבינא:											○	ה.